

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

II. & mors summi Pontificis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

alter à summo Pontifice: Caiphæ Principis Sacerdotum iussu captus est Jesus, eodemque quaestore & iudice morti addictus. Typus autem veri & primarii Sacerdotis Christi Jesu fuit summus Judæorum Pontifex, ac veluti secundarius Sacerdos. Quamobrem *συμβολικῶς* dicitur ab Origene: *ἐλθὼν ἔς, inquit, ἀληθινῶ ἀρχιερέως, ὁ συμβολικῶς* Orig. Tom. 16. in Matth. *ἀρχιερός ἐπιβάσις. Postquam venit verus Pontifex, Pontifex symbolicus esse desit. Eusebius ἐπιβάσις καὶ ἐικονικόν, ἀλλ' οὐδὲ ἀληθινῶ χειρὸν ἔ ἀρχιερία, τὸ κατ' οὐρανὸν χειρὸν* Euseb. Dem. libr. 4. *π καὶ ἀρχιερέως ἀντίμυμον. Adumbratum & simulatum, non verum Christum & Pontificem, celestis Christi & Pontificis figuram appellat. Jubetur Eleazarus digitum in Vaccæ rufæ sanguinem intingere, & septies Tabernaculi fores aspergere; & ex crematæ demum cineribus aquam expiationis conficere, qua impunitates abluantur: Auctor Epistolæ ad Ebræos: *Si enim sanguis hircorum & taurorum, & cinis vitula aspersus inquit* Ebr. 9. 11. 14. *sanctificat ad emundationem carnis; quanto magis sanguis Christi, qui per Spiritum sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis, ad servendum Deo viventi? Atque vera hæc est sacrificii Vaccæ rufæ significatio, quam sibi ignotam & incomptam quaeruntur Rabbi, quippe Incrassatum est cor populi hujus, juxta Isaïæ prædictionem.**

II. Alius præterea, ac valde illustris mortis Christi Jesu typus in summi Ebræorum Sacerdotis morte positus fuit. Assignatæ erant certæ quædam urbes, ex præscripto Mosis, in quas tutum haberet receptum, qui non voluntariam neque ex destinato, sed fortuitam cædem perpetrasset: quo qui confugissent, tamdiu illic tolerarent exilium, quoad summus Pontifex obiisset. Quæ sic intelligenda sunt; quicumque sese noxis alligaverint, tamdiu cælesti patria carere, quoad mortis Christi Jesu perceperint fructum, ejusque beneficio patriæ suæ sint restituti. Non id omnino fugit Philonem Judæum, qui in libro De exilibus disserens de hac lege Mosis, Sacerdotem illum, non hominem intelligendum esse ait, sed Verbum Dei, Patre Deo, matre Sapientia progenitum: *λέγοντες γὰρ, inquit, τὸν ἀρχιερέα, οὐκ ἀνθρώπον, ἀλλὰ λόγον θεῶν ἐστίν, πάντων ἐκ ἐκείνων μόνον, ἀλλὰ ἔ ἀκουσίων ἀδυναμιῶν ἀμέτοχον, πατὴρὸς γὰρ θεῶν, ὅς καὶ συμπάντων ἐστὶ πατὴρ, μήτ' ὅς ἰ σοφίας.* Dicimus enim summum Pontificem, non hominem esse, sed Verbum Dei, omnium non spontanearum solum, sed & involuntariarum nostrarum expertus . . . . . patrem quidem habens Deum, qui & omnium pater est, matrem vero Sapientiam. Reliquam legis partem alio detorquet.

III Non sine observatione prætermittendum est, quod libro quarto operis sui refert Galatinus, ex R. Simeone ben Jochai, magnæ antiquitatis & eximie inter suos auctoritatis Magistro, editisque lucubrationibus percelebri. Hic in *מדרש חסדא* Oseam inducit hominum peccata desistentem, quorum gratia Filium suum corpore humano indutum Deus esset missurus; homines vero adversus salutaria ipsius præcepta contumaces letho eum essent daturi. Gravior etiam est Josephi auctoritas, qui & Christi Jesu mortem, & mortis genus in *ἀρχαιογονίαν* suam retulit. Quæ fatentes tanti nominis Doctores minorum Rabbidorum turbæ possumus opponere. Neque desunt inter illos, qui propter supplicio affectum Jesum, Judæos male multatos, claudibus affectos, in omnes terras dissipatos, & Mosaicam legem abrogatam fuisse fateantur.

IV. Ethnicis vero stupendo miraculo Christi Jesu significata mors est, quod in libello De desitis oraculis Plutarchus refert. Id quanquam à vulgo scriptorum tritum est, minime tamen ob admirabilitatem rei pigebit hic adscribere. Cum in Italiam tenderet Thamus Ægyptius, navis rector, jamque Echinadas præternavigaret, subito remisit ventus, & ad Paxas insulas audita vox est, quæ Thaumum appellaret, jubereque ipsum, simul ac appulisset ad Portum Pelodem, clamare magnum Pana esse mortuum. Paruit Thamus, eaque, quam iussus fuerat, voce edita, ejulatus audiri sunt, quasi Panos obitum mirantium & gementium. Vectores Romam delati portentum vulgarunt. Pervenit illud ad Tiberium Cæsarem, qui & à Thamo ipso de re gesta certior factus, hominum eruditorem sententiam super ea exquisivit. Narratid apud Plutarchum Æmylianus Rhetor, ut sibi à patre Epithersæ rei teste traditum. Atqui id convenit in tempus mortis Christi Jesu, qui verus Pan est, rerum omnium parens, ac natura totius auctor, quam Panos symbolo Mythologi signatam voluerunt.

Orig. Tom. 16. in Matth. Euseb. Dem. libr. 4.

Ebr. 9. 11. 14.

Isa. 6. 10. Matth. 23. 17.

Et mors summi Pontificis.

Insigne testimonium mortis Jesu à R. Simeone ben Jochai, aliis que Judæis perhibetur. Gal. De arcan. libr. 4. Joseph. Antiq. libr. 18. cap. 4.

Quæ & Ethnicis insignis miraculo significatur.

